

โรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคกลัวน้ำ

เป็นโรคไวรัสที่ทำให้เกิดการอักเสบเฉียบพลันของสมองในมนุษย์และสัตว์เลือดอุ่นชนิดอื่น[1] อาการเริ่มต้นมีไข้และการเป็นเหน็บ ณ ตำแหน่งสัมผัสอุบัติเหตุหลังจากนั้นตามด้วยอาการต่อไปนี้อย่างหนึ่งหรือมากกว่าได้แก่ การเคลื่อนไหวชัก ความตื่นเต้นควบคุมไม่ได้ กลัวน้ำ ไม่สามารถยับร่างกายบางส่วน สับสนและไม่รู้สึกตัวเมื่อเกิดอาการแล้ว จะลงเอยด้วยถึงแก่ชีวิตแบบทั้งสิ้น[1] ช่วงเวลาระหว่างการติดต่อโรคและการเริ่มแสดงอาการนั้นปกติระหว่างหนึ่งถึงสามเดือน ทว่า ช่วงเวลานี้มีได้ตั้งแต่น้อยกว่าหนึ่งสัปดาห์จนถึงกว่าหนึ่งปี[1] เวลาหนึ่งน้อยกว่าหนึ่งปีจะสืบทอดกันมาโดยต่อเนื่อง

อาการและการแสดง

ช่วงระหว่างการติดเชื้อและการคลายหวัดครั้งแรกตรงแบบคือ 2 ถึง 12 สัปดาห์ในมนุษย์ มีบันทึกระยะฟักสันเพียงสี่วันและนานกว่าหนึ่งปี ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและความรุนแรงของแพลที่มีการปนเปื้อนและปริมาณไวรัสที่เข้าสู่ร่างกาย ไม่นานอาการและการอาจเพิ่มเป็นอัมพาตเล็กน้อยหรือบางส่วน วิตกกังวล นอนไม่หลับ สับสน กระสับกระส่าย มีพฤติกรรมผิดปกติ โรคจิตหาดร่าเวย์ และประสาทหลอน ดำเนินเป็นอาการเพ้อ

การปฏิบัติหลังคาดว่าได้รับเชื้อ

- เมื่อสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า ควรจะดำเนินการดังต่อไปนี้
- แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ทันที ประสานกับศูนย์โรคในพื้นที่เพื่อควบคุมโรค
- ตัดหัวสัตว์ที่สงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้า ห่อหุ้มด้วยถุงพลาสติกให้มิดชิด แขวนไว้แข็ง นำไปขันสูตรยืนยันที่ห้องปฏิบัติการ ตรวจสอบยืนยันว่ามีเชื้ออยู่และจะได้ดำเนินการต่อไป

การป้องกัน

- การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่ดีที่สุดคือ ระวังอย่าให้สัตว์เข้าสัมผัสริบเนื้อกัน ทำการติดเชื้อ สวนใหญ่จะมาจากการน้ำลาย สัตว์ที่เป็นโรคอยู่แล้ว ที่สำคัญที่สุด คือ การป้องกันภัยในสุนัข ซึ่งเป็นสัตว์นำโรคหลัก รวมทั้ง การควบคุมจำนวนสุนัข